

דני קרוון

נולד בתל אביב (1930), למד בבית-ספר תיכון חדש ובמקביל – ציור אצל אבני, סטימצקי, שטרייכמן, ינקו וארדון. השתלם בציורי קיר באקדמיה לאמנות יפה בפירנצה (1956).

בשנות ה-60 וה-70 עיצב תפאורות לתיאטרון הקאמרי וללהקות המחול ענבל, בת-שבע, תיאטרון בימות וכן ללהקת המחול של מרתה גרהם בניו יורק, לאופרה של ז'אן-קארלו מנוטי, שהועלתה בפסטיבל ישראל (1968), בפירנצה ובספולטו. בציידים עיצב, בין היתר, תבליטי קיר במכון וייצמן למדע ברחובות ובהיכל המשפט בתל אביב, אנדרטה לחטיבת הנגב-פלמ"ח, תבליט אבן גלילית באולם המליאה בכנסת, ירושלים, פסל סביבתי בחצר בית-הספר דנמרק בירושלים, ואנדרטה לשואה – במכון וייצמן למדע ברחובות.

ב-1976 ייצג את ישראל בביאנלה של ונציה ביצירת סביבה המוקדשת לשלום, נושא ששימש אותו גם בדוקומנטה 6 בקאסל, גרמניה, בפירנצה ובפראטו, איטליה. בגן אדית וולפסון בתל אביב יצר את כיכר לבנה (1977-1988). ב-1980 התחיל בעיצוב הציר הראשי הנמשך לאורך 3 ק"מ בעיר סרז'י-פונטואז המוקמת בצרפת.

התערוכות – "מקום" – פרויקט סביבתי, שהוצגו במוזיאון תל אביב (1982), במוזיאון קונסטלה בבאדן באדן, גרמניה ובמוזיאונים בהולנד, קבעו תפישה חדשה היוצרת רצף של סביבות טוטאליות

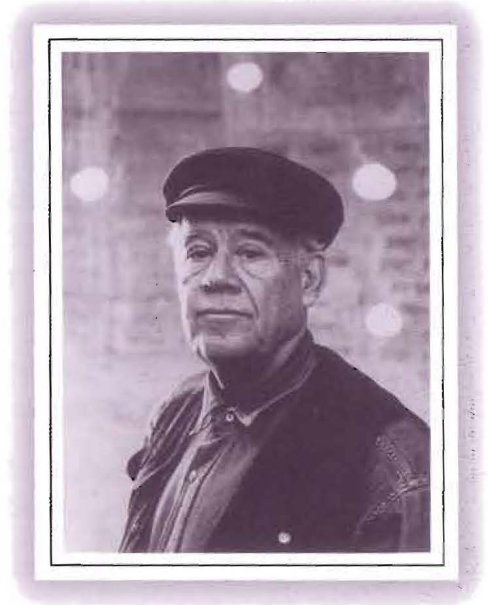
המקיף את המוזיאון כולו. פסלי סביבה ייחודיים שלו הוצגו מאז שנות ה-70 במוזיאונים מרכזיים ברחבי העולם. התערוכות "זמן, מרחב, מדיטציה" הוצגו בשבעה מוזאונים ביפן.

ב-1984 הרצה דני קרוון כפרופסור-אורח בבית-הספר לאמנות בוזאר בפריס.

פסלי הסביבה שהציב דני קרוון בארץ ובחו"ל מטביעים חותמם בנוף, ביניהם: "דרך האור" – בגן הפסלים האולימפי בסאול, קוריאה (1988); "דרך זכויות האדם – לא תרצח" במוזיאון הגרמני הלאומי בנירנברג, גרמניה; "אוהל" – בבית-חולים שיבא ו"מעברים" – מחווה לווולטר בנימין בפורט בו בספרד; מחווה לקרבנות מחנה גורס, צרפת ו"כיכר הסובלנות" שהוקדשה לזכרו של יצחק רבין במרכז אונסקו, פריס.

בין העבודות של קרוון הנמצאות בתהליך יצירה בארץ: יד לבנים בגן המייסדים, חדרה; דרך השלום באורך 3 ק"מ בניצנה; חדר זיכרון במוזיאון השריון בלטרון. ובחו"ל – בנוסף לציר המרכזי בסרז'י-פונטואז, פסלים סביבתיים במוזיאון המדע בנפולי, איטליה; במוזיאון ברדה בהולנד; בלה דפנס ובפארק סן קנטן אן אבלין בצרפת; ובמוזיאון הפתוח בסאפורו, יפן.

יצירותיו נמצאות באוספים פרטיים ובמוזיאונים החשובים ביותר בארץ ובעולם. על עבודותיו זכה, בין היתר, בפרס ישראל לפיסול (1977), מדליית פיקסו מטעם אונסקו (1993) ומדליה לאמנות – מטעם האקדמיה לארכיטקטורה, פריס (1994).

אוניברסיטת חיפה

סנאט אוניברסיטת חיפה בתוקף סמכויותיו המוענקות לו
על-ידי חוקת האוניברסיטה ובהתאם להמלצות הנשיא והוועד הפועל

מעניק בזאת

לדני קרוון

את התואר

דוקטור לפילוסופיה

לשם כבוד

כאות הוקרה על תרומתו לתרבות ביצירת שפה אמנותית סביבתית עשירת-מבע
ובהערכה עמוקה ליצירתו המבטאת ערכים הומניסטיים ותברתיים, אוניברסליים, יהודיים וישראליים.

ניתן בחיפה, ישראל

י"ט באייר תשנ"ז, 26 במאי 1997

פרופ' מרדכי שכטר

רקטור

פרופ' יהודה חיות

נשיא

Dani Karavan

Born in Tel Aviv (1930), he studied at the New High School and at the same time painting with Avni, Stematsky, Streichmann, Janco, and Ardon. He undertook further art studies in fresco techniques at the Accademia delle Belle Arti in Florence (1956).

In the 1960s and 1970s, he designed sets for the Cameri Theater and for the Inbal and Bat-Sheva Dance companies, the Bimot Theater, as well as for the Martha Graham Dance Company in New York and for a Giancarlo Menotti opera that was performed at the Israel Festival (1968) and in Florence and Spoleto. In addition, he executed wall reliefs for the Weizmann Institute in Rehovot and the Court of Justice in Tel Aviv, a monument for the Palmach Negev Battalion in Beersheba, a relief for the Knesset assembly hall, an environmental sculpture for Jerusalem's Denmark Junior High School, and a Holocaust memorial for the Weizmann Institute.

In 1976, Dani Karavan represented Israel at the Venice Biennale with an environmental work dedicated to peace, a theme that served him again at Documenta 6 in Kassel, Germany, as well as in Florence and Prato, Italy. For Tel Aviv's Edith Wolfson Park, he created "White Square" (1977-1988). In 1980, he began designing the *axe-majeur*, a three-kilometer-long access to the city of Cergy-Pontoise in France.

The exhibitions "Makom" – an environmental project, mounted in the Tel Aviv Museum (1982), Kunsthalle Museum in Baden Baden, Germany, and museums in Holland – created a new concept through a continuum of environments encompassing the entire museum. His unique environmental sculptures have been shown at important museums around the world since the 1970s. The "Time, Space, Meditation" exhibitions were mounted at seven museums in Japan. In 1984, Dani Karavan served as a guest professor at the Ecole Nationale Supérieure des Beaux-Arts in Paris.

The artist's environmental works have left their stamp on landscapes in Israel and abroad. Among these sculptures: "The Way of the Light" in Olympic Park in Seoul, Korea (1988); "Way of Human Rights – Thou Shalt Not Kill," in the National German Museum in Nuremberg; "Ohel" (Tent), at the Tel Hashomer Hospital in Tel Aviv; and "Passages," in homage of Walter Benjamin in Port Bou, Spain. Two other tributes are to the prisoners of Camp de Gurs in France and "Square of Tolerance Dedicated to Yitzhak Rabin" at the UNESCO Headquarters in Paris.

Among his works that are in the process of creation in Israel are a memorial and garden for the pioneers in Hadera; the three-km Way of Peace in Nitzana, close to the Israel-Egypt border; a memorial room in the Armored Corps Museum in Latrun; and abroad: environmental sculptures for the Museum of Sciences in Naples; for the Breda Museum in Holland; for La Defense and St. Quentin en Yvelines Park in France; and for the open-air museum in Sapporo, Japan.

His works are found in both private collections and the most prestigious museums throughout the world. For his creative work, he has been awarded the Israel Prize for Art (1977), the UNESCO Picasso Medal (1993), and the Silver Medal for Plastic Arts of the Paris Academy of Architecture (1994).

University of Haifa

The Senate of the University of Haifa, by virtue of the authority vested in it by the University Constitution and in accordance with the recommendations of the President and the Executive Committee

hereby confers upon

Dani Karavan

the degree of

Doctor of Philosophy

Honoris Causa

in recognition of his contribution to culture in creating an artistic environmental language that is rich in expression; and in deep admiration of his creative work, which manifests humanistic, social, universal, Jewish, and Israeli values.

Conferred at Haifa, Israel

19 Iyyar 5757/May 26, 1997

Prof. Yehuda Hayuth
President

Prof. Mordechai Shechter
Rector